

N:o 31.

Af Herr von Koch: Om befodringsrätt inom vissa grader för befäl och underbefäl vid Marinregementet m. m.

Tredje momentet i 1871 års Riksdagsbeslut rörande Marinregementet, som återfinnes i Skrifvelsen N:o 63 pag. 16, innehåller:

»Att det befäl och underbefäl med vederlikar vid Marinregementet, hvilka vid regementets indragning icke blifva behöfliga, eller till andra regementen och korpser transporterade, eller till andra allmänna befattningar förflyttade, må vid sina, dem genom fullmakt tillförsäkrade, aflöningsförmåner och tjänstebefattningar bibehållas såsom en för Eders Kongl. Maj:t disponibel befälskader, intilldess full pensionsålder är uppnådd, efter hvilken tid de endast underkastas tjänstgöring i likhet med dem af deras vederlikar, som erhållit afsked med fyllnadspension.»

Som detta Riksdagens beslut stod i sammanhang med tanken på uppsättandet af nya korpser och ordnandet af försvaret i sin helhet, men utförandet af denna tanke tills vidare blifvit uppskjuten, torde nu vara skäl att göra denna disponibla befälskader så användbar som möjligt samt åtminstone hålla den duglig att exercera Blekinge läns beväring tilldess något annat landtförsvär blir ordnadt i nämnda län; detta lärer väl svårigen kunna göras med mindre, än att officerare tillåtas avancera till kaptens- och underofficerare till fanjunkare-graden, ty utan att detsamma tillåtes skulle denna befälskader kanhända inom kort komma att bestå af endast subaltern-officerare och underofficerare af fourirs-grad, och med hvad intresse för vidare förkofran tjänstgöringen då komme att verkställas är lätt att förutse, om individerne äro dömda att aldrig komma

komma utur subalterngraderna. Då lifbeväringens-regementet indrogs, tilläts, tror jag, äfven advancement till kaptensgraden; och exempellöst skulle det vara att neka en ung duglig officer befördran till åtminstone kaptensgraden. Det är visserligen nämndt, att transporter skulle göras, men huru det med någon rättvisa kan verkställas är en annan sak, då infanteriregementena i allmänhet hafva öfverflöd på surnumerärer.

Om advancement till kaptensgraden tillåtes, torde vara skäl att tillse, det denna bestämmelse blir något annat än till namnet; då Riksdagen så väl tillgodosett de äldres fördel, att dessa tillåtits efter uppnådd full pensionsålder blifva i fredstid tjenstfria med bibehållande af tillförsäkrade löneförmåner, följer häraf att någon vakans i kaptensgraden ej är att emotse annat än genom dödsfall, ty ej lär någon taga afsked med pension, då innehafvande större löneförmåner äro individerne tillförsäkrade att bibehålla med samma åliggande, som om fyllnadspension åtnjöts. För att således kunna bibehålla denna befälskader fullt användbar och dels åt de yngre förskaffa något advancement, torde de personer, som uppnått full pensionsålder, få sättas på indragningsstat med dem af Riksdagen tillförsäkrade förmåner samt deras platser återbesättas.

Som 50 år anses vara den ålder, vid hvilken man såsom kompani-officer ej vidare är lämplig för tjenstgöring vid trupp, och därför äfven är bestämd som full pensionsålder för kompani-officerare, tillhörande arméens pensionskassa, men dylika, tillhörande amiralitets-krigsmanskassan, ej hafva uppnått full pensionsålder förrän vid fyllda 55 år, hvilket är fallet med officerare af Marinregementet, så skulle således en ganska stor olikhet i tillämpningen af Riksdagens beslut hafva egt rum, om Marinregementet tillhört arméens pensionskassa; i följd häraf torde ganska stora skäl finnas, att tiden då befäl af kompani- och underofficersgraderna finge begagna sig af den rättighet, som Riksdagens beslut bestämmer för dem, som uppnått full pensionsålder, sattes till fyllda 50 år.

För att således kunna bibehålla och ega icke allenast en disponibel, utan äfven en fullt användbar, befälskader för Blekinge, tilldess annat landtförsvar kan blifva ordnad i nämnda län, föreslås vördsamt:

- 1:o att officerare vid Marinregementet få avancera till kaptens- och underofficerare till fanjunkaregraderna;
- 2:o att kompani- och underofficerare få, vid fyllda 50 års ålder, begagna sig af den rättighet, som Riksdagens beslut bestämmer för uppnådd full pensionsålder; och

3:o att regementsofficerare, som uppnått full pensionsålder, samt kompani- och underofficerare vid fyllda 50 år få sättas på indragningsstat med bibehållande af dem enligt fullmakt tillförsäkrade löneförmåner och endast underkastade tjänstgöring i likhet med dem af deras vederlikar, som erhållit afsked med fyllnadspension och således platserna besättas.

Stockholm i Januari 1872.

N. S. v. Koch.
